

Părțile din procedura principală

Reclamante: „CHEZ Elektro Bulgaria” AD (C-427/16), „FrontEx International” EAD (C-428/16)

Pârâți: Yordan Kotsev (C-427/16), / Emil Yanakiev (C-428/16)

Dispozitivul

- 1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională precum cea în discuție în litigiile principale, care, pe de o parte, nu permite avocatului și clientului său să convină o remunerație cu o valoare inferioară valorii minime stabilite printr-un regulament adoptat de o organizație profesională de avocați, precum Vissh advokatski savet (Consiliul Superior al Baroului, Bulgaria), în caz contrar acest avocat făcând obiectul unei proceduri disciplinare, și, pe de altă parte, nu autorizează instanța să dispună rambursarea unei valori a onorariilor inferioare acestei valori minime, este susceptibilă să restrângă concurența pe piața internă în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă o astfel de reglementare, având în vedere modalitățile concrete de aplicare a acesteia, corespunde în mod veritabil unor obiective legitime și dacă restricțiile impuse în acest fel sunt limitate la ceea ce este necesar pentru a asigura punerea în aplicare a acestor obiective legitime.
- 2) Articolul 101 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE și cu Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, în temeiul căreia persoanele juridice și comercianții independenți beneficiază de o rambursare a remunerației avocatului, dispusă de instanța națională, dacă au fost reprezentați de un consilier juridic.
- 3) Articolul 78 primul paragraf litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, în temeiul căreia taxa pe valoarea adăugată face parte integrantă din onorariile avocaților înregistrați, dacă acest lucru are ca efect o dublă supunere a acestor onorarii taxei pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Entertainment Bulgaria System EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Cauza C-507/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Articolul 168 litera (a), articolul 169 litera (a), articolul 214 alineatul (1) literele (d) și (e) și articolele 289 și 290 — Deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată (TVA) datorate sau achitate în amonte — Operațiuni realizate în aval în alte state membre — Regimul de scutire de taxă în statul membru în care se exercită dreptul de deducere]

(2018/C 022/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Entertainment Bulgaria System EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Dispoziitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009, trebuie interpretată în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru care împiedică o persoană impozabilă stabilită pe teritoriul acestui stat membru să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată în amonte în acest stat membru pentru servicii furnizate de persoane impozabile stabilite în alte state membre și utilizate pentru furnizarea de prestări de servicii în alte state membre decât cel în care este stabilită această persoană impozabilă, pentru motivul că aceasta este identificată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în temeiul unuia sau al celuilalt dintre cele două cazuri prevăzute la articolul 214 alineatul (1) literele (d) și (e) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162. În schimb, articolul 168 litera (a) și articolul 169 litera (a) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru care împiedică o persoană impozabilă stabilită pe teritoriul acestui stat membru și care beneficiază în respectivul stat de un regim de scutire de taxă să exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorate sau achitate în amonte în acest stat pentru servicii furnizate de persoane impozabile stabilite în alte state membre și utilizate pentru furnizarea de prestări de servicii în alte state membre decât cel în care este stabilită această persoană impozabilă.

(¹) JO C 441, 28.11.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Cauza C-547/16) (¹)

[Concurrence — Article 101 TFUE — Accords entre entreprises — Relations commerciales entre exploitants de stations-service et compagnies pétrolières — Accord d’approvisionnement exclusif à long terme en carburants — Décision par laquelle la Commission européenne rend obligatoires les engagements d’une entreprise — Portée du caractère contraignant à l’égard des juridictions nationales d’une décision sur les engagements adoptée par la Commission — Article 9, paragraphe 1, et article 16, paragraphe 1, du règlement (CE) no 1/2003]

(2018/C 022/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurenți: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Intimată: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Dispoziitivul

Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101] și [102 TFUE] trebuie interpretat în sensul că o decizie privind angajamentele adoptată de Comisia Europeană cu privire la anumite acorduri între întreprinderi, în temeiul articolului 9 alineatul (1) din acest regulament, nu se opune ca instanțele naționale să examineze conformitatea acordurilor în cauză cu normele de concurență și să constate, dacă este cazul, nulitatea acestora în temeiul articolului 101 alineatul (2) TFUE.

(¹) JO C 22, 23.1.2017.